

TÜRKİYE'NİN Yenilenme Ýhtiyacı

Türkiye nin geldiği noktayı nasıl tanımlamalıyoruz. Ülkenin kaderinden sorumlu temel kurumlar adeta birbirine girmiş durumdadır.

TBMM, TSK, Hükümet, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, muhalefet, üniversite cephesinin her birinden ayrı bir ses çıkmakta. Halk bu didişmeyi endişe içinde seyrediyor.

Ülke dar bir alana sıkışmış, yarınlarından ümidini kaybetmiş durumda. Laiklik sarmalına dolanmış sürekli kan kaybediyoruz. Acil serviste yatan ve ölümlerle pençeleşen hastanın tedavisinden sorumlu doktorlar, kavgaya tutulmuş gibiyiz. Doktorların kavgası sırasında hasta ölüyor ama doktorların hastanın durumunu görecektir yok.

Bu didişme doğul olarak halkı kutuplaştırmakta.

Sonuç ortada. Dünyanın mutluluk sıralamasında 75., gelişmişlik sıralamasında 80., eğitim sıralamasında 85. sırasındayız. Tüm değerlerimizi hızla kaybediyoruz. Birbirimize güvenmiyoruz. Çalışanların aylık 600--1.600 YTL aralığında maaşa mahkum etmiş Kurumlar güvenilirliğini yitirmiş. Otuz yıldır terörle mücadelede bir işe boyu yol katedememişiz. Kendimizden olmayana hayat hakkı tanımıyoruz.

Bir milletin geleceğini ihtilal anayasasına bırakmış, bunun etrafında kavga ediyoruz.

Ben bu kavgaya inanmıyorum. Bu kavga benim kavgam değil.

Bir an için tüm saplantılarımızdan kurtulup düşünelim. Ülkemizde bulunan tüm insanların mevcut haliyle tam dindar (hangi dine inanıyorsa) olduğunu varsayalım. Yada tam tersi herkesin dinden uzak (laik) olduğunu kabul edelim. Kadınlarımızın hepsi çarptı yada hiç kapalı olmadığını kabul edelim.

Ne çığır sevgili okurlar. Allah ağına söyleyin ne çığır. Bu cehalet, bu fukaralık içinde ne deşir. Yukarıda sıraladığım sorunların hangisi çözülür.

Fukaralığa ve cehalete düşer olmuş bir toplumda açık olsa, kapalı olsa, sağcı olsa, solcu olsa ne fark eder?

Ne Atatürkçüyüm diyenler, ne laikim diyenler, ne dindarım diyenler ne de demokratım diyenler samimi değil. Çünkü bu kavramların içinde sevgi var. Yansalar birbirlerine önce insan gibi bakarlarsın.

Bunların hepsine soruyorum. Ne yaptınız? Mustafa Kemal den sonra hanginiz ne yaptınız? Ülkeyi getirdiğiniz nokta ortada. Hangi yüzle, neyin kavgasını yapıyorsunuz?

Sevgili okurlar her şeye rağmen ben ümidimi kaybetmedim. Sizde kaybetmeyiniz. Bu fetret döneminin ardından mutlaka selamete çıkacağız.

Kısa bir süre sonra anayasadan başlayarak gerekli tüm yasal altyapı deşirtilecektir. Yeni bir ruh, yeni bir heyecanla tüm kurumlar hem görev, hem yetki bakımından yerine oturacaktır.

Bizler, birbirimizi öteki leptirmek isteyenlerin oyununu bozalım yeter. Birbirimizi tanımaya, anlamaya, saygı duymaya çalışalım. Bütün varlıklarımız, çocuklarımızın mümkünse dünyanın en iyi okullarında eğitimlerine harcaalım. Kapalı, açık demeden konuşalım.

Peki, ya bu kavga! Bizi ilgilendirmiyor. Bu kavga onların çığır, ikbal, mevki ve makam kavgaları. Yani amacı sefil, sonucu hüsrana olan bir kavga. Anadolu çocukları ülkelerini sırtlayacak ve muasır medeniyet seviyesine çıkaracaklardır. Az kaldı göreceksiniz.

